

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

very fast on that day. But most undoubtedly the strong rapid tide of the Severn must have been affected in a very remarkable manner, had there been any curious persons to take notice of it.

XIII. *A Letter containing some Experiments in Electricity, to Mr. Benjamin Wilson, F. R. S. from Mr. Torbern Bergman, of Upsal, in Sweden.*

Ampliffime atque celeberrime domine,

Read Feb. 23, 1764. **E**Xperimentorum circa corporum adfrictum jam ea sunt commemoranda, quæ cum serico institui; cujus vis electrica, etsi a domino Gray dudum inventa, tamen hucusque parum fuit explorata. Pulchra sunt quæ adtulit dominus Symmer; sed non sufficientia. Ne vero longa narratione variorum tentaminum charta impleatur; palmaria tantum, et e quibus reliqua intelligi possunt, adferam. Nova ligamenta sericea, unum circiter pollicem geometricum Suecanum lata, adhibui. Alterum extremitatibus fixum et bene tensum, quod in posterum *fricatum* voco, alterum vero seu *fricans* manibus, quantum satis, expando, super eodem spatio fricati pluries duco reducoque perpendiculariter ad ejus longitudinem. Hanc operationem *transversam* adpello: eam vero qua idem spatium fricantis ducitur antrosum retrorsumque, super tota longitudine fricati, *secundum longitudinem* fieri dico.

Si

Si jam fricans et fricatum sint ejusdem telæ, adeoque textura, color, superficies, ceteraque, quam proxime paria, fricatio vero instituaturs transversa, fricans positivam et fricatum negativam contrahit electricitatem. In fricatione secundum longitudinem fricans fit negativum et fricatum positivum.

Si fricans sit alius coloris quam fricatum (modo non nigri) eventus est idem.

Si fricatum fuerit nigrum, hoc semper fit negativum, quocunque modo fricetur, excepto unico casu, quo nimirum fricans quoque nigrum. Tunc enim, secundum longitudinem fricatum, positive electricificatur.

Ex allatis vidi genus electricitatis solis circumstantiis frictionis determinari: ut vero modum invenirem, rem adcuratius pensitavi. In frictione transversa, fricatum, magis quam fricans, teritur. Nominetur attritus fricati et fricantis F, f respective, longitudo partis fricantis l , latitudo fricati a , numerus frictionum n , et erit semper $F = nf(l - a)$. Hinc duplex oritur effectus; nam et fricatum magis lævigatur, et magis calefit, quam fricans. Politura alia corpora disponit seu aptiora facit statui positivo; ideoque, heic, negativum ei adscribere nolui. Experimentum quoque feci, in quo fricans, multa frictione, erat lævigatum: sed nihilo minus, fricatum, rude, seu, nunquam antea adhibitum, inveniebatur positivum. Jure igitur in diversum caloris gradum cecidit suspicio: et hujus examinandæ ergo, varia tentavi; quibus tandem sequentia didici.

Si frictio instituiturs transversa, fricans vero antea probe calefit, hoc invenitur, operatione peracta, negativum, et fricatum, positivum. Tentamina hoc successu

cessu feci cum ligamentis, cœruleis, viridibus, luteis, rubris et albis.

Si fricatum fuerit nigrum, numquam positivam contraxit electricitatem, quamvis valde calefactum fricans : nisi hoc quoque nigrum.

Ex hisce itaque merito concluditur : *Calorem corpora* (saltem nonnulla) *statui negativo adaptare.*

Ubi de genere electricitatis quæstio est, nonne hinc varii errores, dum alterutrum ex confricandis, antea, fortioris vis ergo, calefit? Nonne hinc phænomena crystalli Islandica, frigore producenda?

Nexum, experientiæ congruenter, ita concipio. Quodvis corpus B (e. g. vitrum rasum) fieri potest vel positivum vel negativum; prout, vel $\tau\phi$ C (serico) vel $\tau\phi$ A (panniculo laneo) adfricatur. Est igitur fixus quidam ordo, quem corpora semper sequuntur, quamdiu circumstantiæ manent eadem. Sint A, B, C, D, E, corpora; quorum quodlibet, cum antecedentibus, sit negativum, cum sequentibus vero, positivum. Jam, quo minor inter confricata distantia, eo debilior, ceteris paribus, electricitas. Ideoque inter A et E fortior, quam inter A et B: si nimirum cetera paria. Hinc, inter corpora ejusdem generis, difficulter ulla, producit vis; quæ, e contrario, cum distantia, crescit. Calor, uti probavi, statui negativo corpora adaptat; sed, si distantia memorata paullo major, eam quidem superare non valet; quod ex ligamentis nigris patet; interim tamen vim debilitat. Si globus electricatorius incalescit, experientia quotidiana edocti, novimus, vim electricam debilitari. Nonne inde, quod calore magis adaptetur statui negativo, unde distantia fricans inter et fricatum minuitur? Sed de hisce, alia vice, plura; dum simul caloris effectus in alia corpora exponere liceat.

De

De existentia binarum electricitatum, memet, multa variaque luculentissima experimenta plene convicerunt, sed quid de natura electricitatis, sic dictæ, negativa, sit statuendum, adhuc dubius hæreo. Apices positivi *flant*, et negativi quoque; quod ad oculum monstrari potest; phosphoro illito, nam vapores alias vage e corpore non electrificato surgentes, instar caudæ cometæ, tam positivi quam negativi, ad magnam distantiam eieciunt. Difficiliter cum privatione, rarefactione et adfluxu fluidi electrici conciliari possunt phænomena allata. Quæ tua sit mens, ut mihi proxime explices, oro.

Quæ in novissima epistola de metallorum electricitate scripsi; de confricatione, iisdem semper (quantum possibile) facta circumstantiis, intelligenda sunt: nam licet, initio, diu sola frictionis variatione, diversam, electricitatem procreare non possem, tandem vero, ad tuum præscriptum, feliciter operationem adgressus sum.

Instrumentum novum nuper invenit dominus Wilcke, quo, in campo, absque linea meridiana, acus magneticæ declinatio facile inveniri potest. Observationibus, hocce, Stockholmiae factis, ætate præterlapsa, acus 11 gr. 50 min. occidentem versus, declinare reperiatur. Hoc quoque utili invento, linea meridiana, absque negotio, ducitur.

Domini Mountine et Dodson, mappam, declinationes magneticas, pro anno 1756 (si probe meminerim) monstraturam: polliciti sunt, sed, num talis in lucem prodierit, adhuc ignoro.

Epistola, ad R. Societatem Upsalensem scripta, dudum lecta est.

Hocce autumnus, varii globi ignei visi sunt, meteoris igneo, in parte prima voluminis LI. Transactio-

onum

onum descripto, valde similes. Fulmina quoque, æstate præterita, in meridionalibus præcipue regni partibus, grassata sunt. Ullusne, in Anglia, fulminis ictus, virgis ferreis erectis, avertere conatus est? et quo successu? In Pensylvania tentari mihi narratum est. Certe si prudenter institutur, nulla hinc mala metuenda video.

Omnigenam tibi optans felicitatem prosperitatemque, me tuo favori solitæque amicitiae commendo, et summo, quo par est, animi adfectu, permaneo,

Amplissimi atque celeberrimi Nominis tui

Cultor observantissimus

Dabam Upsalæ,
d. 18 Oct. 1763.

Torbern Bergman.